

Delegació Diocesana de Pastoral Familiar
Arquebisbat de Barcelona

NADAL 2010

Els dies de Nadal tothom fa un parèntesi. Són dies en què s'intenten aparcar les preocupacions i les tensions, i es desitja, potser de manera simplista i infantívola, que s'imposi la gran utopia de la justícia, la pau i l'amor fraternal.

Tanmateix la festa de Nadal no deixa ningú indiferent. Els creients celebren que Déu s'ha fet home en Jesús. Déu no és ni estrany ni llunyà a la vida i a les realitats humanes. S'ha encarnat, coneix i ha experimentat tant la joia com els dolors humans. Ell ens ha manifestat l'amor de Déu a tots, en especial als pobres i abandonats. També celebren el Nadal els no creients. Reconeixen els valors que Jesús va predicar, en especial els de la justícia i la pau que en temps de Nadal ressonen amb força, tot i ser una utopia o esperança en certa manera fallida des de segles, però que continuen demanant un nou esforç de tornar a lluitar per a bandejar d'una vegada per sempre la violència, els odis, les venjances, la manca de diàleg entre els homes, únic camí que pot conduir vers una societat nova.

El Nadal ens fa redescobrir que la vida de família és insubstituïble. Formem part d'una família. El nostre nom té unes arrels inesborrables que no es poden oblidar. En el temps de Nadal la família reclama que li dediquem temps: que ocupi el lloc que li pertoca en la nostra vida, perquè la feina i les preocupacions del dia a dia a vegades no ho permeten.

Però si el primer Nadal s'ha de situar en una història i esdeveniments concrets, el que celebrem enguany també s'ha de situar en els condicionaments del segle XXI. Aquestes són dues grans crisis: l'econòmica i l'espiritual.

Nadal: una crida a la solidaritat en un moment de crisi.

La crisi econòmica és causa de patiment per a moltes persones i famílies. Ha destruït llocs de treball, ha deixat moltes persones sense recursos. En el nostre país l'atur el proper any superarà el 20% de la població. A causa de la crisi molts immigrants han hagut de tornar als seus països d'origen i retrobar-se amb la dura realitat del subdesenvolupament i de la misèria insuperable.

Els efectes més durs de la crisi, segons els experts, duraran encara dos o tres anys. El món desenvolupat es torna més pobre. Moltes persones han vist rebaixat el seu sou; altres no veuran incrementades les seves pensions. Matrimonis joves tindran problemes, a causa de l'augment de l'EURIBOR, per a fer front a la hipoteca del pis amb el perill de perdre'l. Els responsables de l'economia estatal han avisat que possiblement s'hauran d'incrementar els impostos sense la contrapartida de l'augment dels sous. Curiosament, els bancs, els grans responsables de la crisi i a la vegada els qui han rebut més ajut - quantitats astronòmiques de recursos econòmics -, posen grans dificultats a ajudar econòmicament els qui s'esforcen a mantenir les empreses o els qui es proposen crear nous llocs de treball.

La crisi engendra por i té el perill d'insensibilitzar-nos, de centrar-nos tan sols en els propis problemes i de fer-nos oblidar els dels altres. La por minva el dinamisme de la solidaritat envers els més necessitats.

Aquests problemes no són exclusius del nostre país. A Haití no ha arribat l'ajut a milers de damnificats. No s'ha apagat el dolor dels familiars de les víctimes del tsunami de Xile ni el de les famílies que a causa de les guerres han patit la mort dels seus. Els efectes del desastre ecològic de les aigües contaminades a Hongria han allunyat milers de persones dels seus habitatges. Aquesta és una mostra, tan sols, d'uns quants drames dels quals estem informats i dels que ja són llunyans perquè ha passat temps des del primer impacte de la notícia.

Enmig de tanta problemàtica tenim el perill de no immernir-nos en el que celebrem els cristians: que Jesús va néixer pobre, que des de la seva pobresa va compartir la seva vida amb tots i sense condicions, que des del primer moment va compartir el que tenia, la seva vida. La seva generositat era fruit de l'amor, de l'oblit de si mateix. Jesús va viure per als altres.

Nadal mou a la solidaritat. La solució als problemes del món, dels homes, passa també per les nostres vides. Tots podem fer quelcom per treure una mica la pobresa, el dolor del món. Tots podem eixugar llàgrimes d'alguna persona. Tots podem acompanyar aquells que estan a la vora del camí de la vida i esperen la paraula i el gest d'algun home o dona "de bona voluntat". Els creients saben que Déu no ha apartat la mirada sobre el món i conseqüentment ells també han de tenir oberta la seva mirada sobre els homes. Nadal ens recorda la solidaritat de Jesús amb tots, especialment amb els més necessitats i adolorits.

Nadal: un temps de revifar-nos espiritualment

Nadal és una de les grans festivitats cristianes. És una festa que encomana una alegria que té poc a veure amb els llums dels carrers, dels aparadors i de l'oferta de béns de consum. És bo que la societat sostregui d'aquesta festa els grans valors que la fe cristiana li aporta, en especial l'alegria que neix de la veritat, de la pau interior, condicionada avui per una crisi d'espiritualitat.

La crisi espiritual es manifesta en la manca d'interioritat. Costa fer un silenci interior que permeti reconèixer la veritat de la vida i escoltar la veu de Déu. Avui es viu enmig de la cultura del soroll, de l'eficàcia, de la rendibilitat, que impossibiliten valorar i trobar temps per la contemplació i la pregària.

La societat occidental viu una crisi de fe. Déu és el gran marginat de la societat. El materialisme imperant, en un intent de reduir-ho tot al que és sensible, desconfia de les realitats espirituals. Hem reduït Déu a la intimitat subjectiva de cadascú. No té el dret al reconeixement i respecte social.

Nadal comporta un missatge d'amor i de presència de Déu. Ell s'ha fet present en la vida i les realitats humanes, però cal saber descobrir-les. Nadal ens porta el missatge que Déu estima a tothom incondicionalment, que tots som fills de Déu. Un amor que cal descobrir. Nadal ens diu també que Déu es pot trobar en les coses petites, senzilles. Déu el troba qui el cerca, és trobadís.

El missatge de Nadal no ha caducat. No és un passat, un fred esdeveniment històric de fa vint-i-un segles. La realitat i el missatge de Nadal són ben actuals. Déu continua actuant, escoltant, encarnant-se en la vida dels homes. Ell vol que en el món hi regnin l'amor i la pau. Que siguem germans i que ens ajudem mútuament. Cal tenir un esperit obert, receptiu, per tal que el nostre esperit sigui sensible al seu Esperit per a poder reconèixer-lo. Cal fer un racó en el nostre interior on pugui tenir-hi estada i respondre a l'Amor amb amor.

Qüestions

- 1.- Quins objectius de solidaritat amb els que pateixen hem de proposar-nos aquest Nadal?
- 2.- Com podem endinsar-nos millor en la contemplació i pregària per a comprendre què significa que Déu s'ha encarnat en la història humana? Què ens demana això?

Textos bíblics

- Mt 1-24. Lc 2, 1-21. El misteri de Nadal
- Mt 19, 16-29. El jove ric.
- Mt 25, 31-46. Les obres de misericòrdia.
- Lc 16, 19-26. Paràbola del ric i Llätzer
- Lc 10, 20-37. Paràbola del Bon Samarità

Bibliografia

- Grün, Anselm. *El libro de los valores*. Sal Terrae
- Grün, Anselm. *La navidad. Celebración de un nuevo comienzo*. Sal Terrae
- Grün, Anselm. *La alegría de la Navidad*. Sal Terrae
- Grün, Anselm. *Viure l'Esperit de Nadal*. Claret

Barcelona, desembre de 2010

La Delegació Diocesana de Pastoral familiar i l'equip de col·laboradors us desitgen un Sant Nadal i un feliç any nou 2011